

“Op de eerste dag van de week ging Maria van Magdala, in alle vroegte, terwijl het nog donker was, naar het graf en zag dat **de steen** voor de opening van het graf **was weggerold**”.

Pasen is ... **de steen weggrollen van de dood!**

Met Pasen belijden wij dat, wanneer ons leven wegvloeit, we ons in handen van God kunnen overgeven. Hij wacht aan de overkant en zal het goede dat we hebben gedaan bevestigen. Want niemand leeft, of **hij leeft naar God toe**, niemand sterft of **hij valt in Gods handen!**

“Mieren zijn verzamelaars. Ze leggen grote voorraden aan en ze slepen zich een breuk. Ook Maarten de mier is druk bezig met het aanleggen van een wintervoorraad. Hij heeft een grote graankorrel op zijn rug. Eigenlijk is de graankorrel te groot voor Maarten. "Wat loop je te zeulen", hoort Maarten. Hij blijft staan. Hij legt de graankorrel neer en kijkt verbaasd om zich heen.

Hij ziet niemand. Misschien heeft hij het gedroomd dat hij iemand hoorde. "Waarom neem je me eigenlijk mee?" Tot zijn stomme verbazing merkt Maarten dat het de graankorrel is die tegen hem praat. "Wil je weten waarom ik je meeneem?" vraagt Maarten. "Snap je dat dan niet. Wij hebben je nodig voor de winter. Ik breng je naar onze voorraadkamer." "Ja maar..," zei de korrel, "ik wil niet opgegeten worden. **Ik wil verder leven.**" "Dat kan wel zijn", zei Maarten, "maar alle korrels die achterblijven op het veld zijn voor de dieren. Dat is altijd zo geweest." "Luister", zei de graankorrel. "Ik doe je een voorstel. Als je mij hier laat geef ik je volgend jaar honderd graankorrels" Ongelovig kijkt Maarten de graankorrel aan. Honderd korrels in ruil voor één? Zou dat kunnen? Stel je voor! "Hoe weet ik dat je me niet voor de gek houdt?" vraagt Maarten. "**Dat moet je geloven**", zegt de graankorrel. "Doe nu maar wat ik je zeg. Stop me onder de grond en kom volgend jaar terug." Het is te proberen. Daarom graaft Maarten een kuiltje en stopt de graankorrel onder. Bij de plek legt hij **drie steentjes**. Glimlachend gaat hij terug naar de andere mieren. "Er valt niets te lachen", zeggen ze boos als Maarten zonder iets terug komt. "Moet je niet voor morgen zorgen?". "Wacht maar", denkt Maarten. "Ik heb straks meer gespaard dan jullie allemaal bij elkaar." Elke dag gaat hij kijken, maar er gebeurt niets. Het wordt winter. Het vriest, het sneeuwt. Er is niets te zien. Maar dan wordt het lente. Het wordt elke dag een beetje warmer. En dan gebeurt het. Bij de drie steentjes komt een groen sprietje uit de grond. Het is anders dan hij verwachtte, maar Maarten **rolt de steentjes weg** en voelt dat het **het begin is van iets groots.**"

Een graankorrel moet in de grond geplant worden en sterven, vooraleer **nieuw leven voort te brengen**. Zo gaat het ook bij de mensen! Wij geloven dat er geen punt gezet wordt achter ons leven, maar een puntkomma. **Het leven gaat verder** ... weliswaar op een andere wijze.

Pasen is ... **elkaars steen weggrollen!**

God heeft geen andere handen dan de onze **om stenen bij mensen weg te rollen!** Soms lopen mensen met **zware stenen** door het leven, dingen die hun hart bezwaren. Aan ons om – door kleine gebaren – die **stenen weg te rollen**: een woord van troost bieden bij een zieke; een boodschap doen voor wie niet goed uit de voeten kan; of gewoon niets doen maar een luisterend oor bieden aan wie er nood aan heeft. Allemaal **kleine steentjes** die we kunnen **weggrollen**, en waardoor mensen weer tot leven komen ...!

PASTORAAL OP SCHOOL

Pasen is ... onze eigen steen weggrollen!

Volgend verhaaltje leert ons hoe dat kan.

“Er was eens een man, die rijk en ongelukkig was. In de hoop terug vreugde in het leven te vinden, ging hij om raad bij een rabbi. De rabbi sprak tot hem: ‘Kijk eens door dit venster en vertel me wat je ziet’. ‘Ik zie mensen op straat die heen en weer lopen’, zei de man.

Toen hield de rabbi hem een spiegel voor en zei: ‘Kijk eens in de spiegel en vertel me wat je ziet’.

De man riep uit: ‘Ik zie mezelf’. ‘En de anderen, zie je die niet meer?’ vroeg de rabbi. ‘Denk eraan dat het venster en de spiegel allebei gemaakt zijn van glas. Alleen is er bij de spiegel achteraan een laagje zilver op gezet. Door het zilver zie je alleen nog jezelf, terwijl je door het glas van het venster de anderen kunt zien. Dat is er ook bij jou gebeurd: toen je nog arm was, zag je de anderen en had je medelijden met hen. Nu je rijk bent en bedekt met zilver, zie je alleen nog jezelf.

Misschien moet je het laagje zilver wegkrabben zodat je de anderen weer kunt zien en gelukkig wordt!’”.

Pasen is ... Gods steen weggrollen!

Als wij Gods handen willen zijn in dit leven, moeten we een goede band met Hem bewaren. Alleen **in gebed** kunnen wij hem beter leren kennen. Johannes de Doper zei over Jezus: *“Hij moet groter worden en ik kleiner”* en **Paus Franciscus** schreef een heel eenvoudig gebed waarin hij zijn karakter en stijl heeft gelegd.

Het is een gebed aan de hand van onze vijf vingers ...

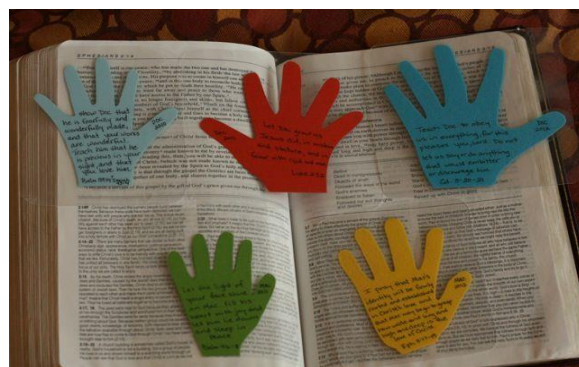
De **duim** is dichtbij. Dus, begin met te bidden voor hen die je het meest nabij zijn. Het zijn degenen die ons gevoel raken en vaak terugkeren in onze herinneringen. Bidden voor hen die ons dierbaar zijn is een ‘zachte plicht’.

Vervolgens de **wijsvinger**. Bidden voor hen die ons onderwijzen, die zich inzetten voor opvoeding, onderwijs en gezondheidszorg: voor leerkrachten, professoren, dokters, verpleegkundigen, catechisten, pastoraal werkers, diakens en priesters, ..

De vinger die volgt is de medium, de **middenvinger**, de langste. Hij herinnert ons aan onze leiders: bid voor de koning, voor de afgevaardigden, de ondernemers, administrators. Het zijn zij die de toekomst van ons land besturen en belast zijn de publieke opinie te begeleiden. Ze hebben de hulp van God nodig!

De vierde vinger is de **ringvinger**. Alhoewel het velen kan verrassen: het is onze zwakste vinger. Elke leraar in het pianospelen zal dit bevestigen. Je moet je herinneren te bidden voor de zwakken, voor hen die veel problemen moeten helpen oplossen of die door ziekte worden beproefd. Zij hebben dag en nacht nood aan ons gebed. Er zal voor hen nooit te veel gebeden worden. We zijn ook verplicht te bidden voor de gehuwden.

En eindelijk is er onze **pink**, de kleinste van al onze vingers, zo klein als we ons moeten houden tegenover God en tegenover de anderen. Zoals de Bijbel zegt: *“De laatsten zullen de eerste zijn!”*. De pinkvinger is er om ons hieraan te herinneren. Het is maar als je gebeden hebt voor de vier andere groepen, dat je beter je eigen noden zal herkennen en dit alles gelovig, vertrouw- en liefdevol **zal doorleven**! Het helpt ons Gods steen weg te rollen in deze wereld!

Laten wij dan samen “STENEN WEGROLLEN” !! Zalig Paasfeest !

Diaken Danny Vandenbroucke.